

بسیار بد، ننگین و ناکام و صد درصد اتکا به نیروهای اجنبی. امریکا هم در این مدت بیست سال هیچ پشتوانه مردمی نداشت و روی معدود افراد غربگرایی حساب کرده بود که بین مردم بدنام بودند.

مثل کی؟

مناسب نیست از آنها نام ببرم. مثل کسانی که در این مدت بیست سال هم در کنار امریکایی‌ها بودند و باعث شکست امریکا شدند.

درباره یک سالی که از استقلال افغانستان، خروج امریکایی‌ها و تشکیل دولت سرپرست امارت اسلامی گذشته، صحبت کنیم. این یک سال سپهر سیاسی افغانستان را چگونه ارزیابی کردید؟

در این یک سال، کارهای بزرگی صورت گرفت. قسمت عمده‌ای از آرمان‌های مجاهدین و ملت ما، یعنی خاتمه اشغال تحقق یافته. جنگ خونینی که همه کشور را تباه کرد، پایان یافت. به اعتراف حکومت در روزهای اخیر، هر روز سیصد نفر کشته می‌شدند. بساط یک حکومت بدنام، دست نشانده و مزدور با مسئولان سخت غرق در فساد، که به هیچ آرمان مقدسی باور نداشتند، بیگانه از مردم و منفور، جمع شد. این آفت که امریکا می‌خواست افغانستان را تجزیه کند و بر محور چهره‌های وابسته به خودش جزایر مستقل قدرت به وجود بیاورد، پایان یافت. امروز افغان‌ها این فرصت را دارند که بتوانند بدون فشار و تهدید از خارجی و بیرونی، سرنوشت خود را خود تعیین کنند.

در یک سال اخیر، با وجود حکومتی اسلامی که شکل گرفته، شما مقداری در فضای سیاسی کمرنگ هستید.

من از حضوری که در قضایا و جریانات افغانستان دارم، به حد کافی راضی هستم. من از کاری که حزب اسلامی در این مدت داشته، کاملاً راضی هستم.

در صحبت‌هایتان به ادامه مبارزه مردم افغانستان اشاره کردید. این مبارزه به چه شکل خواهد بود؟

با داشتن تجارب ناکام و خونین قبلی، باید یک مسیر غیر از مسیری که در گذشته دنبال کردیم (یعنی جنگ در برابر اشغال) جدید برای مبارزه انتخاب کنیم. ما از مرحله جنگ عبور کردیم، به مرحله‌ای رسیدیم که باید افغان‌ها خودشان با هم بنشینند و سرنوشت کشور خود را تعیین کنند.

آیا این امکان پذیر است؟ یعنی دولت سرپرست افغانستان به تحزب‌گرایی و حضور احزاب فعال بویژه حزب شما که در مبارزه نظامی و مدنی قدمت طولانی دارد، قائل است؟

اگر اعتقاد نداشته باشند، باید نخست حزب خود را منحل کنند. امارت اسلامی یک گروه سیاسی است، فکری، مذهبی و سیاسی است و اگر این حزب را نمی‌داشتند نمی‌توانستند مقاومت بکنند و در جنگ و آزادی هم نقشی داشته باشند.